

KyS silmäinen

Kymin Suunnistajien jäsenlehti 2/2007

28.11.2007

SUURI **Virkiä-Jukola** ERIKOISNUMERO

- KyS ensimmäisenä nelososuudelta!
- Jukola ryhmä taisteli!

Väistynyt puheenjohtaja Jyrki Metsola

**”Kiitos.
Mutta ei
näkemiin!”**

**Senioreille
täysosuma
Evolta!**

CUP-VOITTO KYMIIN!

Raportti kisapaikalta!

Kiitos. Mutta ei näkemiin!

Kun vuonna 1989 Riikan kanssa muutettiin takaisin kotikonnuille, astui Kymin Suunnistajat vahvasti elämään. Ensimmäiseksi napsahti kilpailujaoston veto, sen jälkeen kaikenlaista on tullut puuhailtua, viimeiset kolme vuotta puheenjohtajana. Pj-kausi alkoi tilanteessa, jossa rakkaalta seuraltamme oli putoamassa ”lattia pois alta” seuranvaihtoruletin käynnistyttyä. Pj-kauteni aikana ruletti on vain jatkunut. Näyttelisin, jos en toteaisi sen rasittaneen henkisesti itseäni näinä vuosina paljonkin. Käynnistinkin seurassamme (johtokunnan näin päättäessä) Hyvä Seura-projektin, jonka tulokset tulevat konkretisoitumaan tulevana kautena.

Värysen Timon johdolla nuorisotiimi on rakentanut KyS:n nuorisotoimintaan ”sablunaa”, joka luo toimintamallin seuramme nuorisotoiminnalle vuosiksi eteenpäin. Toinen kehityskohteemme on kuntosuunnistustoiminta, joka laitetaan Pönnin Hannun vetämän kehitysryhmän johdolla uuteen uskoon ensi kaudeksi.

Vaikka nyt vetäydyndekin puheenjohtajan tehtävistä ja samalla johtokunnasta, en malta pitää näppejäni irti KySistä kokonaan. Sormia jo ”syyhyttää” päästä kehittämään kuntosuunnistustuotetta ensi kaudelle. Hyvän kuntosuunnistustapahtuman rakennuspalikoita kyllä riittää: uudet kartat, miellyttävät maastot, tuloslaskenta, aikuisten suunnistusopetus, markkinointi, palkinnot, TYKY-toiminta... Tärkeää on edetä kehittämisessä kausi kerrallaan resurssit huomioiden.

Kausi 2007 on takanapäin ja olemme jälleen useita mukavia muistoja rikkaampia. Virkiä-Jukola -projekti onnistui mainiosti. Saimme matkaan kolme Jussi- ja neljä Venla-joukkuetta. Snellin Kaisan ja Värysen pariskunnan ylläpitämä ”Jukola-baari” ansaitsee erityiskiitokset! Tulospuolelta nostaisin esiin H16-sarjan SM-viestin yhdeksännen sijan, joka oli upea suoritus

viisi ”ikähyvitysvuotta” muille antaneilta Tuomakselta, Jussilta ja Miikalta! Tästä joukkueesta kuullaan vielä lisää... Suunnistuskoulu luotsasi nuoria suunnistajan alkuja jälleen lajimme pariin Halisen Sallan toimiessa rehtorina. Värysen Timon vetämä nuorisosaasto taas järjesti lukuisia harjoitustapahtumia seuramme nuorille suunnistajille. Oravacupissa kaikkiaan 33 nuorta kysiläistä edusti seuraamme ja toi KyS:n toiselle sijalle seurapisteissä. Yksi omakohtainen ja miellyttävä kokemus oravacupeista oli se, kun kuskasin oravacupiin H18-sarjalaisia, eli Jaakkoa, Thomasta ja Ilkkaa. Juttu lensi eikä itse suunnistussuoritus ollut pojille maailman vakavin asia!

Itse asiassa Suunnistusliittokin on herännyt huolestumaan siitä kohderyhmästä, jota meidänkin H18-sarjalaiset edustavat: nuoria, jotka eivät enää halua panostaa tosissaan suunnistukseen kilpailullisesti. Mitä seuroilla on heille tarjota? Hehän ovat seuroille erittäin potentiaalisia seuratyöntekijöitä. Tuijotammeko itse asiassa liikaa kilpailuihin ja niissä menestymiseen?

Lopuksi haluan toivottaa 3.12.2007 valittavalle uudelle puheenjohtajalle ja johtokunnalle menestystä ja iloista tekemisen meininkiä! Samalla rohkaisen jokaista kysiläistä olemaan aktiivinen ja nappaamaan hihasta johtokuntalaisia, kun tuntuu siltä, että itsellä olisi jotain annettavaa seuralle. Älkää ujostelko! Ei kannata kuvitella, etteikö osaisi asiaa tarpeeksi. Jos teistä tuntuu siltä, että olisi kivaa lähteä vaikkapa Ruotsiin juoksemaan ”pappaviestiä”, niin kertokaa siitäkin. Kyselkää muilta, olisivatko hekin lähdössä. KyS:n keskustelufoorumi on mainio tapa heittää omia ideoita ilmoille.

Ja aivan lopuksi. Tämän kauden erityiskiitos lähtee Kilpisen Mikalle, joka on uurastanut seuran aivan valtavasti, on sitten kyse ollut ratojen piirtämisestä, karttojen tulostamisesta, harjoitusten teosta yms. yms. Kiitos Mika!

Tapaamisiin kauden päättäjaisissä, syyskokouksessa, laduilla, Jukola-ryhmän lenkeillä, turuilla ja toreilla.

JYRKI METSOLA

Tekstit

Jyrki Metsola
Mauno Rapo
Kaisa Snell
Salla Halinen
Heikki Hinttula
Timo Väyrynen
Hannu Pönni

Kuvat

Jyrki Metsola
Heikki Hinttula
Mauno Rapo
Mika Kilpinen

Ulkoasu ja taitto

Ari Kuningas
Mika Kilpinen

Erityiskiitokset:

Raimo P. Korhonen
Seppo Bütt

KyS teatterimatka

Lähde teatteriin hyvässä seurassa!

La 26.1.2008 Espoon Teatteri kello 15

Takuuvarma hitti: **SEELA SELLA SEISAALLAAN**

”Kiukkuisen vanhan naisen puheenvuoro nykyajan kummallisuuksista”

KyS:n ”seniorit” ovat varanneet KyS:lle 15 paikkaa Jyrkilän matkalle hintaan 45 eur sisältäen matkat, lippu ja väliaikakahvit. Kuljetusaikataulu: Hamina 11.30-Karhula 11.50-Kotka 12.10-tallit

Ilmoittautumiset Maisa Mattilalle 15.12.2007 mennessä puh. 050-3137336 sähköposti: maisa.mattila@kympp.net. Maksut KyS:n tilille.

Tervetuloa!

Terv. Maisa

Talkootyötä tarjolla

KyS:llä on viimevuotiseen tapaan jälleen loistava tilaisuus kartuttaa rajallista kassansa kahdella talkootapahtumalla:

La 29.12 kello 18-21 Inventaariotalkoot S-Market Pasaatissa.

Tarvitaan n. 15 henkilöä.

Su 30.12 kello 18-21 Inventaariotalkoot S-Market Karhulassa.

Tarvitaan n. 10-20 henkilöä.

Minimi-ikäraja 15 vuotta. Homma siistiä sisähommaa, eli lasketaan erilaisen tavaroitten määriä. Huomaa, että kyseessä on uudenvuoden aatonaatto ja aatonaatto, joten uuden vuoden viettäminen ei häiriinny tästä hommasta!

Ilmoittautumiset Jyrki Metsolalle, GSM 0400-427796, sähköposti: jyrki.metsola@kymdata.fi tai KyS:n keskustelufoorumi.

Pukuasiaa

Viime keväänä suunnistuspukujen tilaus venyi niin pitkälle kevääseen, että uudet puvut tulivat vasta kesän kynnyksellä. Nyt yritetään tehdä tilaus niin aikaisin, että uudet puvut olisivat käytössä jo heti keväällä.

Tilattavia asuja ovat seura-asu (tuulipuku) hinta n. 80 euroa, suunnistuspuku hinta aikuiset n. 50 euroa, alle 20-vuotiaat n. 25 euroa, combat-paita hinta aikuiset n. 60 euroa ja nuoret n. 30 euroa, trikoohousut aikuiset n. 35 euroa ja nuoret 20 euroa. Lisäksi aikaisemmin on tilattu myös juoksupukuja. Kaikkien asujen hinnat tarkentuvat tilauksen yhteydessä.

Sitovat ennakkotilaukset 29.2.2008 mennessä Tiina Väyryselle, puh. 0400-763245.

Lisäksi seuralla on varastossa suunnistuspukuja ja seura-asuja aikuisten kokoja jonkun verran valmiina. Katso esim. seuran nettisivuilta Myydään & Ostetaan otsikon alta varastossa olevat puvut.

Kokouskutsu

Kymin Suunnistajat ry:n syyskokous ma 3.12.2007 klo 18.00 Kymdata Oy:n tiloissa, Tornatorintie 3. Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.
Tervetuloa,
Johtokunta.

Korttelisuunnistus-sarja

Talven aikana pidetään 8 korttelisuunnistusharjoitukset. 3 rata-vaihtoehtoa. Aloitus joulukuussa. Osallistumismaksu 2 euroa/kerta yli 20 v. seuralaisille, nuoremmat 1 euro/kerta. Jokaisesta osallistumiskerrasta saa arvan. Keväällä sarjan jälkeen arvotaan kaikkien osallistujien kesken yksi seuran tuulipuku, yksi suunnistuspuku ja yksi vapaa-lippu seuran omiin kuntosuunnistuksiin kesälle 2008. Tarkempi ohjelma löytyy myöhemmin seuran nettisivuilta.

Salivuoro Pihkoossa

Seuran jumppa kaikille seuralaisille pyörii lauantaisin Pihkoon koululla klo 13.30 – 15.00. Ohjelmassa on mm. kuntopiiriä, sählyn peluuta ja vuoden vaihteen jälkeen aloitetaan sisätiloissa kartta- ja kompassi harjoituksia.

Kalenterinmyyjät!

Jos vain mahdollista, tilittääkää kalentereista saadut tulot ystävällisesti suoraan seuran tilille 517202-224922. maksun viestikenttään maksajan nimi ja myyjien kalentereiden määrä.

Lisätietoja: Mika Kilpinen, puh. 0500 551 986 tai Jukka Matilainen p. 0400 709 897.

Kymin Suunnistajien mestaruuskilpailujen lopullinen pistetilanne:

H80		H35	
1. Jaime Seppälä	10	1. Petri Ojala	10
H70		H20	
1. Raimo P. Korhonen	28	1. Antti Metsola	20
2. Jukka Syrjänen	10	H18	
3. Antti Yli-Knuussi	8	1. Jaakko Metsola	20
4. Pekka Murtola	7	H16	
H65		1. Miika Laine	20
1. Heikki Hinttula	10	H14	
H60		1. Tuomas Kotro	20
1. Hannu Pönni	10	2. Jerry Leinonen	15
2. Mauno Rapo	8	3. Jussi Töyrylä	8
H55		D50	
1. Pekka Nurmiainen	40	1. Kaisa Snell	10
H50		D21	
1. Hannu Währn	33	1. Heta-Kaisa Koivupuro	20
2. Timo Kavakko	30	D16	
3. Jukka Matilainen	20	1. Vilma Kotro	30
4. Juhani Tolonen	8	2. Anni Vuorinen	8
5. Kauko Salonen	8	D13	
6. Antti Niemi	7	1. Anni Väyrynen	28
H45		2. Minni Halinen	10
1. Ari Mäntynen	20		
2. Keijo Pellinen	10		
2. Pekka Marttonen	10		
H40			
1. Timo Väyrynen	28		
2. Mika Kilpinen	24		
3. Petri Kotro	20		
4. Esa Maikkola	14		
5. Jyrki Metsola	7		

Osallistu keskusteluihin tai anna palautetta vaikkapa uudistuneesta mestaruuskilpailujärjestelmästä:
www.kyminsuunnistajat.fi/forum

Valmistautuminen Jukolaan on alkanut - yhteislenkki tiistaisin kello 17.30

Kyssiläiset kokoontuvat tiistaisin yhteislenkille (+sauna ja uinti) Karhulan Uimahallille kello 17.30. Tarkoituksena on juosta n. tunnin lenkki ja sen jälkeen halukkaat voivat käydä uimassa+saunassa (uikkarit+uimahallimaksu mukaan). *(Latojan huomautus: jos tuo n. tunti tuntuu liian pitkältä tai tavoitteet ovat Jukolan lyhyemmillä osuuksilla, joissa ihanneajat ovat selvästi alle tunnin voimmme jakautua tarvittaessa ryhmiin lenkin pituuden tai vauhdin mukaan. Ei tarvitse venlojenkaan sitten jarrutella huru-ukkojen vauhdissa).*

Tavoitteenamme on valmistautua kesän Venla- ja Jukola-koitokseen, jo hyvissä ajoin. Tarjolla on kunnonkohotusta mukavassa seurassa!

Tervetuloa!

Kymin Suunnistajien nuorten tuloksia kaudella 2007

Miika Laine H15/16
OC 9., OM 8., OV 2., SM-VI 9.

Tuomas Kotro H14
OC 1., OM 2., AM 2., OV 2., SM-VI
(H16) 9., KLL 7., KRV 4.

Jussi Töyrylä H14
OC 2., OM 7., AM 7.,
SM-VI (H16) 9.

Oskari Koskivirta H11/12
OC 6., OM 9.

Robert Björnman H10
OC 4., AM 7., KLL 7.

Antti Väyrynen H9/10
OC 7., OM 6., AM 9., OV 2.,
KLL 5., KRV 7.

Anni Vuorinen D16
OC 3., OM 3., AM 5., SM-EP 15.,
SM-SP 24., SM-PI 25., KRV 13.

Vilma Kotro D15/16
OC 4., OM 2., AM 9., OV 3.,
SM-YÖ 20., KLL 18.

Minni Halinen D13
OC 4., OM 3., AM 5.

Anni Väyrynen D13
OC 3., OM 9., AM 7., OV 3.

Aino Väyrynen D12
OC 6., OM 6., AM 8., OV 3.

Roosa Metsola D10
OC 1., OM 1., AM 1., OV 3.,
KRV 2.

Miisa-Maria Leinonen D10
OC 3., OM 5., AM 2., KLL 10.

Aino Koskivirta D8/10
OC 5., OM 1.

OC= Oravacupin lopputilanne,
OM=Oravamestaruuskilpailu,
AM=Aluemestaruuskilpailu,
OV=Oravaviesti, SM-EP=
SM-erikoispitkä, SM-PI=SM-Pitkä,
SM-YÖ= SM-Yö, SM-VI=SM-
Viesti, SM-SP=SM-Sprintti,
KLL=Koululiikuntaliiton mestaruus-
kilpailut, KRV=Kainuun Rastiviikon
yhteistilanne

Nuorisoprojekti mieltii uusia tuulia nuorten ja lasten toimintaan

Viime vuonna aloitetun Hyvä Seura-hankkeen tuloksena seurassamme päätettiin käynnistää kaksi kehittämishanketta. Toinen niistä on kuntosuunnistusten parissa ja toinen nuoris- ja suunnistuskoulujaoston parissa. Nuorisoprojektin tavoitteena on kehittää ensi vuodeksi nuorisojaoston ja suunnistuskoulujaoston toimintaa entistä paremmaksi ja monipuolisemmaksi.

Projektissa ovat mukana Timo Väyrynen puheenjohtajana, Hannu Vuorinen, Petri Kotro, Kimmo Laine, Jyrki Rikka, Mika Kilpinen, Salla Halinen, Riikka Metsola,

Pekka Korpi sekä lasten vanhempien edustajina Elina Björnman, Jukka Matilainen ja Juha Maisalmi.

Projektissa keskitytään 7-18-ikäisten suunnistajien ohjaaja- ja valmennustoiminnan kehittämiseen, mukavan yhdessä tekemisen ilmapiiriin ja seurahengen kasvattamiseen sekä ohjaajamäärän lisäämiseen nuorten ja suunnistuskoululaisten ohjaukseen.

Tähän liittyy Hyvä Seura-hankkeen mukana Suunnistusliiton antama koulutuspaketti, joka pidetään alkutalven aikana. Jos kuka tuntee kiinnostusta nuorten tai suunnistuskoululaisten ohjaukseen, niin tässä on hyvä mahdollisuus kehittää ja kerrata omia tietoja ja taitoja ja sitä kautta tulla mukaan keväällä ohjaamaan nuoria. Se on myös hyvä koulutuspaketti suunnistavien nuorten ja lasten vanhemmille lisätä tietoa suunnistuksesta ja suunnistuksen harjoittelusta.

Projektin aikataulu on valmistua 29.2.2008 ja sitä kautta saada uudet ajatukset käyttöön jo heti kevään ensimmäisiin harjoituksiin.

TIMO VÄYRYNEN

50 vuotta sitten

Kymin Suunnistajista suunnistuksen vuoden 1957 CUP-mestari

Syyskuun 21. päivänä 1957 juostiin vuoden CUP-mestaruudesta Kosken kirkonkylästä (HL) noin 15 kilometriä länteen. Mukana oli kolme 6-miehistä joukkuetta: Tampereen Pyrintö, Jyväskylän Kenttärheilijat ja Kymin Suunnistajat.

5-rastisen, 8 kilometrin pituisen reitin 1:20000 kartalle oli suunnitellut E. Mälkki. Kilpailuohjeissa oli maininta kartasta: Kartta, kuten tasolenne sopii, suom. top. 1:20000.

Rataa pidettiin onnistuneena, mutta kartan mittakaavan suuruutta häiritsevä. Lisäksi maasto oli hämäläisen kivinen ja korkeuserot suuria. Heti lähdöstä reilun 200 metrin matkalla nousua oli noin 60 metriä.

KyS:n joukkueessa juoksivat:

Akseli Korppi, autonasentaja
Paavo Nygren, työmies
Esa Harju, työmies
Seppo Bütt, opiskelija
Raimo Korhonen, opiskelija
Pentti Räsänen, abiturienti

Kaikki sen ajan huippusuunnistajia.

Lisäksi ovat joukkueessa juosseet: H. Sarkeala, O. Osola, E. Yrkkä ja E. Vahvelainen, kukin kerran.

CUP-mestaruutta tavoitteli 300 joukkuetta eri puolelta Suomea. Toukokuussa aloitettiin ja KyS:n taival oli seuraava:

KyS - KarhKk II	40 - 14
KyS - Veh VE I	32 - 23
KyS - ViSa	34 - 21
KyS - KOU I	33½ - 21½
KyS - LrH	28 - 27
KyS - LS-37	31 - 24
KyS - TP - KoS	50 - 37 - 33
Ja loppuottelu	
KyS - TP - JKU	56 - 48 - 16

KyS:n voitot olivat melko selviä lukuunottamatta Lappeenrannan Hiihtoseuraa vastaan. Siinä voitto tuli yhden pisteen turvin.

Ennen kilpailua jaettiin tietysti kilpailijoille kilpailuohjeet. Muutama poiminta ohjeista:

Vuoden -57 SM cup-mestarit Lammilla 50-vuotta myöhemmin.

Osa rasteista on ns. "Kylmiä rasteja", joissa kilpailija itse leimaa korttinsa paikalla olevalla leimasimella. Leimasin on tarkoitettu kaikille osanottajille, joten jättänet sen paikoilleen. Jos kuitenkin joku on erehtynyt panemaan sen taskuunsa, niin merkitkää korttiin rastilipussa oleva tunnus.

Sinulla on kaksi kovaa vastustajaa, kilpailukumppanit ja mahdollinen syksyn pimeä (tavoittaa Sinut, jos vinttisi pimee). Yritä voittaa molemmat ja sehän käy kun tulet ajoissa maaliin.

Ehkä aiheellinen huomautus, kun ensimmäisen suunnistaja lähti matkaan noin klo 15.00.

Palkintojakin jaetaan, mutta vasta sitten, kun kaikki yrittäjät ovat tulleet takaisin metsästä, jokaista kun tällöin tarvitaan.

Kymin Suunnistajat. SSL:n cup-mestaruus v. 1957 Lammilla. Tak. vas. Raimo Korhonen, Paavo Nygrén ja Akseli Korppi. Ed. vas. Esa Harju, Pentti Räsänen ja Seppo Bütt.

Vas. Seppo Bütt, Raimo P. Korhonen, Paavo Nygrén ja Esa Harju.

ETELÄ-SUOMI kirjoitti kilpailun tapahtumista seuraavasti:

RANKKA ALKU

Kartanajakopaikka oli sijoitettu suuren rinteen alle ja kuten saattoi aavistaakin, oli ensimmäinen kahden kilometrin päässä oleva pieni niittyraita sijoitettu siten, että joutui kiipeämään moisen n. 60 metriä korkean jyrkänteen suoraan ylös. Juuri tällä 1-välillä menettivät jyväskyläläiset jo pelinsä, vaikkakin ovat tottuneet mäkiseen ja kiviseen maastoon.

TASAISTA YLI PUOLIMATKAN

Nelosella, pienellä satularastilla, jonne oli n. 6,5 km:n matka, otettiin kilpailijoille epäviralliset väliajat. Johdossa oli selvällä erolla muihin Kymin nuori maaotteluedustaja P. Räsänen, 53,00. Kolme seuraavaa oli tamperelaisia. R. Vehviläinen, 57,00, V. Kotkaslahti 57,15 ja K. Tarvainen 57,30. Samalla ajalla neljäntenä oli E. Harju ja viimeisenä tunninalittajana S. Bütt, 58,00. Mm. P. Nygrén menetti pelinsä tätä pientä satulaa etsiessään.

HARJUN KOVA KIRI

Maalissa odoteltiin jännittyneenä tilanteen kehitystä. Ensimmäisenä saapui K. Tarvainen antaen pohjanoteeraukseksi ajan 1.07,58. Se kesti parhaana aina numero kahdentoista – E. Harjun – tuloon asti. Harju sai ajan 1.06,55, jolla lopullisessa tuloluettelossa ohitti tamperelaiset ja painoi vaa'an Kymin puolelle. P. Räsänen maaliintulo toi lopullisen ratkaisun. Aikansa oli mainio 1.03,28. Viimeinen puolentoista kilometrin taival vei Pyrinön poikien mahdollisuudet ja niin oli ensimmäinen cup-mestaruus Kymin Suunnistajien.

Tulokset KyS:in osalta

1.	P. Räsänen	1.03,28
2.	E. Harju	1.06,55
5.	S. Bütt	1.08,34
7.	P. Nygrén	1.15,04
9.	R. Korhonen	1.18,53
10.	A. Korppi	1.19,41

TULOKSET:		
Joukkue: KyS — TP — JKU		
36—48—16.		
Yksityis: 1) P. Räsänen, KyS		
1.03,28, 2) E. Harju, KyS 1.06,55,		
3) R. Vehviläinen, TP 1.07,01,		
4) K. Tarvainen, TP 1.07,58, 5)		
S. Bütt, KyS 1.08,34, 6) V. Kot-		
kaslahti, TP 1.10,51, 7) P. Ny-		
grén KyS 1.15,04, 8) P. Lehtonen,		
TP 1.17,20, 9) R. Korhonen, KyS		
1.18,53, 10) A. Korppi, KyS		
1.19,41, 11) M. Pänkäläinen, JKU		
1.22,19, 12) P. Lehtonen, TP,		
1.23,40, 13) J. Hämäläinen, JKU		
1.28,21, 14) P. Paronurmi, TP		
1.29,53, 15) A. Lehto JKU 1.32,46		
16) P. Martimo, JKU 1.32,59, 17)		
A. Anttolainen, JKU 1.33,58, 18)		
O. Nokelainen, JKU 1.38,36.		
Kymin Suunnistajien ti-		
taruuteen: 1) KyS — Kar-		
venkiert II 40—14, 2)		
Vehkalahden Veikot 32—		
KyS—Virolahden S 34—		
KyS—Kouvolan Urh. 31—		
5) KyS — Lappeenranta-		
täjät 28—27, 6) KyS —		
Suunnistajat-37 31—24,		
— Tamp. Pyrintö — K-		
nistajat 50—37—33, 8)		
Tamp. Pyrintö — Jyvi-		
skyrh. 56—48—16.		

EDUSTAJAT CUPISSA:

Akseli Korppi, autonasentaja, synt. 18. 2. 1915. Joukkueen alnoa suurmestari. Saavuttanut mm. Suomen mestaruuden ikämiehissä v. 1951.

Paavo Nygrén, sekatyömiehenä, synt. 30. 8. 1929. Ollut mm. kaksi kertaa maaotteluedustajana v. 1951. vuonna kilpasuunnistuksen uudestaan tosimielessä 2 vuoden tauon jälkeen.

Esa Harju, sekatyömiehenä, synt. 34. Kuulunut useat vuodet seuran edustusjoukkueeseen viestisuunnistuksessa. Piirin mestari G-sarjassa v. 1953.

Seppo Bütt, opiskelija, 24. 4. 36. Nuorten maaottelun voittaja v. 1956 ja Suomen mestari v. 1954.

Raimo Korhonen, opiskelija, 2. 11. 36. Kuului v. 1956 akateemisiin viestimestareihin. Ollut kolmaspiirin mestaruuskilpailuissa hopealla ja voittaja vuonna 1955.

Pentti Räsänen, abiturienti, 9. 6. 38. Kuuluu Suomen edustajien maaottelussa Ruotsin vastaan 29. 9. Sai v. 1955 Suunnistaja-lehden plaketin M-18 sarjan parhaana.

Lisäksi joukkueessa on sairastapauksien sattuessa juosseet: H. Sarkeala, O. Osola, E. Yrkkö ja Z. Vehviläinen, kukin kerran. »Kompastaja».

Suunnistuksen Tietorasti 1935-65 -kirjasta poimittua, Kymin Suunnistajien maaottelusuunnistajat:

Miehet: Paavo Nygrén 1951 (KyKp) ja 1953

Naiset: Reetta Hovi 1955

Nuoret: Seppo Bütt 1956, Pentti Räsänen 1957, Pertti Nygrén 1959, Osmo Osola 1959, Juhani Soini 1960 ja 1961

Seniorien ruskaretki Evolle

Syyskuisena viikonloppuna (27-30.9.07) vietti KyS:n reipas, ulkoilu-ja erähenkinen senioriryhmä ikimuistoisia vaellus-ja erätulituokioita Evon retkeilyalueella.

Vuokrasimme käyttöömmme Rieska-nimisen eräkämpän, joka

on ollut aikoinaan 30 metsurin ja 10 hevosmiehen tukkikämpänä. Kämpän pihapiirissä on vielä pystyssä sisätiloiltaan nykyaikaistetun kämpän lisäksi ruokalarakennus, hevostalli ja saunarakennus. Kun tämä kämppämiljöö sijaitsee kes-

kellä jylhää metsää kilometrien päässä asutusalueista, voi vieläkin tuntea paikalla entisaikojen tukkilais-henkeä. Ympäristö oli vaikuttava ja puhutteleva!

Evon seutu oli meille kaikille mukana olleille ennestään joku tuntematon kolkka jossain eteläisessä Hämeessä.

Päiväohjelma alkoi maittavalla, aamuvirkun Päivin loihtimalla aamiaisella. Miehet keskittyivät päivän vaellusreittien suunnitteluun! Työnjako toimi loistavasti!!

Perjantaina patikoimme noin 15 km Majavapolun, Sorsajärven ja

Sorsakolun polku- ja järvirikkaassa maastossa. Varsinkin näissä maastoista saimme talteen huikeat määrät suppilovahveroita ja mustatorvisieniä. Rollen sienituntemus ja sienivainu sai meidät muut ällikälle.

Lauantaina retkikohteena oli

Kelkutteen ja Iso-Taruksen maastot. Patikointimatkaa kertyi lähes 20 km. Alueella on paljon vesistöjä ja helpokulkuisia patikkapolkuja.

Sunnuntaina kohteena oli sitten Evokeskuksen ja Evon metsäoppilaitoksen retkeilymaastot. Tällä reissulla näimme mm. Evon runsaan majavakannan tekemiä patorakennelmia, valtavia majavien jyrsimällä kaatamia puita ja muita niiden aiheuttamia jälkiä luontoon. Uskomaton eläin vahvoine hampaineen ja padonrakennustaitoineen. Todellinen vesi-insinööri!!

Itaisin 5-7 tunnin päiväretken jälkeen kämpällä oli Rollen, Manun ja Timon tehtävänä lämmittää erähenkinen sauna pesuvesineen sellaisella pieteetillä ja hartaudella, että saunan löylyt varmasti pehmentävät naistemme rasittuneet lihakset. Palautteiden mukaan lämmittäjät onnistuivat tehtävässään!!

Saunomisten jälkeen päivät ja iltahetket kruunasivat naisryhmän valmistamat illalliset. Illalliset pitkän kaavan mukaan olivat aivan ruhtinaalliset. Alkukeitot (päivän sienistä), pääruoat kera viinien ja jälkiruoat olivat aivan uskomattomia siinä ympäristössä. Kiitokset vielä kerran teille ryhmämme ”iloiset rouvat” Kaisa, Päivi, Mariitta, Reija ja Merja!!

Kun ilmojen haltiat vielä meitä suosi, voimme todeta, että ruska-reissu Evolle oli täysosuma. Evon seutu oli meille kaikille mukana olleille ennestään joku tuntematon kolkka jossain eteläisessä Hämeessä. Nyt tunnemme alueen ja voimme huomata, että yllättävänkin läheltä ruuhka-Suomea voi löytyä upeita luonto- ja retkeilyalueita, hyvin merkittyjä ja helpokulkuisia polkureittejä, kuvankauniita järviä ja lampareita, tunnelmallisia laavuja nuotiopaikkoja ja nostalgisen tunnelman tuovia tukkikämppejä nykyihmisen käyttöön. Näitä kaikkia tarjosi Evo meille !!

SENIORIRYHMÄN PUOLESTA,
MANU

KySsiä kehitetään yhteistuumin

Kymin Suunnistajat kehittää ja toivottavasti kehittyikin vauhdilla. Niin kunto- kuin nuorisosuunnistus-akin kehitetään projektien avulla. Ilmassa on tekemisen meininkiä.

Nuorisosuunnistuksen kehittämisprojektissa on kuultu nuorten omia ajatuksia yhtenä kehittämistyön lähtökoh- tana. Nuorille, 13-25-vuotiaille suunnistajille, annettiin mahdollisuus tuoda esiin omia tavoitteitaan, toiveitaan ja näkemyksiään Kymin Suunnistajien nuorten suunnistus- toiminnasta. Vastaajien suunnistukselliset tavoitteet olivat sm-tasolla ja jopa kansainvälisellä tasolla. Taitopuolella tavoitteena oli mahdollisimman virheettömät suunnis- tussuoritukset sekä onnistuneista kilpailusuorituksista saatava mielihyvä.

Vastaajat kokivat saaneensa hyvää oppia, "alkutie- toa", sekä suunnistuskoulussa että nuorten ryhmän har- joituksissa ja leireillä. Osa vastaajista toi selkeäsanaisesti esiin tarvetta entistä kilpaurheilullisempaan toimintaan. Liiallisella harrastelijameiningillä ei kilpasuunnistuksel- lisiä tavoitteita pystytty saavuttamaan. Vastausten perus- teella nuoret toivovat "omaa" asiantuntevaa ihmistä, joka entistä enemmän ottaa vastuuta nuoren kehittymisestä yhdessä nuoren kanssa; auttaa, kuuntelee, analysoi suo- rituksia, keskustele reitinvalinnoista, pohtii niin onnis- tumisia kuin virheitäkin. Seurakenki on koettu kyssissä hyväksi, yhdessä tekeminen ja yhdessäolo on mukavaa. Jonkinlaista sisäpiirihuumoriakin sisältyi vastauksiin...

Tiukasti tiivistäen voimavarapuolen suurin helmi on hyvä seurakenki. Vaativin kehittämistyön haaste löytyy kilpaurheilullisten elementtien luomisesta ja kehittämi- sessä.

Kuntosuunnistusprojektista ei ole vielä tätä kirjai- tettaessa paljon tietoa tihkunut. Luova työvaihe kuitenkin taitaa olla käynnissä. Tuloksia voimme odo- tella kevään tullen. Pikkuhiljaa kuitenkin voi jokainen kyssiläinen alkaa mainostamaan työpaikoilla, urhei- lukentillä, palloiluhalleilla, jäähallilla, ruokakaupassa ja kansalaisopiston posliinimaalauskurssilla ensi kesän uutta megatrendiä...

Kehittämistyössä lieenee helpointa kehittää muiden tekemistä. On kuitenkin tärkeää miettiä, mitä minä itse voisin tehdä. Onko se vähän vai paljon, mihin tunnen vetoa, mikä taas ei tunnu lainkaan omalta. Haluaisinko oppia jotain ihan uutta, haluaisinko antaa vinkkejä nyky- päivän aktiivitoimijoille joistain vanhoista mukavista ja onnistuneista asioista.

Minä haluan kehittää itseäni kyssiläisenä ainakin seuraavissa asioissa:

1. Haluan toimia oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti kaikkia kyssiläisiä kohtaan.

2. Lupaen huomioida entistä paremmin kaikenikäi- siä uusia kyssiläisiä, jotka hieman arastellen lähestyvät kyssiläisten porukkaa.

3. Tavoitteenani on käydä ensi kesänä vähintään 12 kertaa Kyssin kuntorasteilla (tänä kesänä saldo oli 2) ja houkutella mukaan tutustumaan lajiin vähintään yhden sellaisen tuttavani, joka ei ikinä pystyisi kuvittelemaan itseään metsään etsimään jotain tiettyä kiveä.

4. Ymmärrän pysyä hiljaa, kun suunnistussuorituksia analysoidaan. Siitä on kuitenkin vain viisi vuotta, kun luulin sanan "supikko" tarkoittavan aluetta, jolla on hyvin tiheässä supikoirien pesiä.

SALLA HALINEN

**Uudet 2008
seinäkalenterit
myynnissä!**

**HINTA VAIN
10 €**

Kymin Suunnistajien tyylikäs luontoaiheinen vuo- sikalenteri nyt myynnissä. Osta omaksi, anna lah- jaksi, myy tutuille ja tuntemattomille, tuet samalla Kymin Suunnistajien toimintaa! Kalenterissa tyylikkäätkä Heikki Piipposen luontoaiheiset kuvat ja hieman perustietoa Kymin Suunnistajista ja suunnistuksesta. Kalenterin hinta on 10 euroa, parhaat kalenterimyyjät palkitaan!

Tiedustelut Mika Kilpinen, puh. 0500 551 986 tai Jukka Matilainen p. 0400 709 897.

Teksti: Kaisa Snell. Kuva: Jyrki Metsola

”Mieleenpainuvin Jukolani”

Lapuaalla 2007

Olin jo viime vuoden joulukuussa ilmoittautunut senioreitten MM-kisoihin, jotka pidettiin heinäkuussa Rukalla. Valmistautumisen suhteen oli kaksi vaihtoehtoa: yritän vähän harjoitella ja otan sen riskin, että joku paikka pettää vanhuuttaan ja kisat jäävät kokonaan väliin tai sitten en harjoittele yhtään ja pääsen ainakin kisapaikalle. Valitsin ensimmäisen vaihtoehdon - päätin käydä vähän lenkillä ja osallistua silloin tällöin kuntsareille, jotta jaksaisin paremmin Rukan rinteillä.

Tämän päätökseni jälkeen minut oli siis jälleen helppo houkutella mukaan Venlojen viestiin. Sehän olisi hyvää harjoitusta MM-kisoihin. Olen tottunut ottamaan Jukolan kaikki nämä vuosikymmenet ”leikilläni tosissani” - Jukolassa tavoitteenani on aina ollut puhdas suoritus ja vauhtia olen yrittänyt pitää ns. ”kieli vyön alla”, koska fyysinen harjoittelu ei ole koskaan ollut vahvin puoleni.

KySsin Venlojen joukkueisiin tuli

muutoksia tapaturmien ja sairastumisten takia. Kun yhteiskuljetus lauantaiamuna starttasi kohti Lapuaa, oli meidän joukkueessamme vain kaksi juoksijaa. Puheenjohtajamme Jyrki onnistui hankkimaan joukkueeseemme matkan aikana netin venlapörssistä yhden nuoren tytön Kuopiosta ja Anne (os. Grönholm, entinen kyssiläinen) järjesti Lapualla jonkun pohjanmaalaisen 17-vuotiaan tytön neljänneksi lenkiksi joukkueeseemme. Tässä muuttuneessa tilanteessa annoimme nuoremmille tytöille 2. ja 3. osuuden – Töyrylän Marja pysyi aloittajana ja minä siirryin ankkuriksi.

Marja avasi joukkueemme suorituksen mukavasti ollen ensimmäisen osuuden jälkeen sijalla 559. Nuorella kuopiolaistytöllä ei ollut suunnistuskokemusta kovin paljon, mutta hän ei pudottanut sijoitustamme toisella osuudella kuin vähän reilut 100 sijaa, mitä pidin erittäin hyvänä suoritukseksi.

Menin ajoissa vaihtopaikalle odottamaan kolmannen osuuden viestinviejäämme. En ollut ehtinyt tavata häntä ennen kisaa enkä tiennyt hänen kyvyistään. Halusin varmistua siitä, etten ainakaan myöhästyisi vaihdosta, jos hän juoksisi hyvin. Kävin vaihtopaikan tietokoneelta katsomassa hänen etenemistään maastossa, mutta häntä ei ollut näkynyt millään väliaikarastilla. Ihmettelin tilannetta, koska hän oli ollut maastossa jo noin tunnin, mutta en hätäilyt. Seurailin rauhassa kärjen maailintulua skreeniltä ja panin mieleeni, että viimeisellä osuudella olisi 21 rastia. Metsässä on aina hyvä tietää, kuinka monta rastia on vielä jäljellä - se auttaa ”rutistamaan” loppuun asti.

Kun kävin uudelleen katsomassa tietokoneelta edellisen viestinviejämme etenemistä, hän ei ollut vielä läkään ilmestynyt edes ensimmäiselle väliaikarastille. Tajusin, että joudun yhteislähtöön, mikä on aina ollut kauhistukseni. Mutta, ”ken leikkiin ryhtyy, se leikin kestäköön”...

Yhteislähtöön jäi arviolta noin 300 venlaa. Siirryimme karttateleille ja sain itse tarkistaa, että olen joukkueen nro 702 neljännen osuuden kartan vieressä. Lähtömerkki annettiin ja nappasin karttani. Kipitimme K:lle, otimme suunnamme ja lähdimme rinteeseen kohti ykköstä. Olin jo kovasti sitä mieltä, että rastin pitäisi olla lähellä, mutta kaikki muut vain jatkoivat eteenpäin ylärinteeseen. Minäkin köpöttelin vähän epävarmana perässä, kunnes minun oli pakko pysähtyä lukemaan karttaa ja palata takaisin alarinteeseen, josta sitten ihan yksin löysinkin omalle rastilleni. Tuli epävarma olo ja komensin itseäni keskittymään ja rauhoittumaan. Kaisa! Tämä on Jukola, täällä ei poukkoilla! Ankkuriosuus on ihan riittävän pitkä ilman lisälenkkejäkin.

Matkalla toiselle rastille ylitin tien ja näin oikealla sivullani naisia etenemässä samaan suuntaan kanssani.

Ilahduin. He vetivät minua puoleensa ja kyselin jo varmuuden vuoksi heiltä heidän seuraavia koodejaan, mutta kenelläkään ei sattunut olemaan samaa toista rastia kuin minulla. Tiesin rastin olevan jo lähellä, mutta toiset vain jatkoivat määrätietoisesti matkaansa – sama juttu kuin ykkösellä! Minun oli taas pakko pysähtyä lukemaan karttaa. Olin ihan sekaisin kuviorajojen kanssa ja minun oli palattava tielle ”ottamaan vauhtia”. Enkä osunut rastille vielääkään. Pyörin ehkä kymmenen minuuttia ennen kuin tajusin, missä olen ja osasin rastille. Eikä ketään muuta taaskaan rastilla, mutta eihän se ollut ihme, kun olin töttöillyt niin kauan. Olin kerta kaikkiaan jäänyt vihoviimeiseksi...

Jatkoin ylhäisessä yksinäisyydessäni kohti kolmosta. Pienellä suolla huomasin, että tossu keveni yht’äkkiä ihmeellisesti. Hupsista, tossusta oli lähtenyt pohja irti. Palasin etsimään pohjaa, löysin sen ja otin tietysti talteen. Liimaan pohjan kiinni ennen MM-kisoja...

Ennen kolmosta tuli polulla vastaan monta venlaa, joilla oli rinnassaan keltaiset numerolaput. Siis viimeisen osuuden viestinviejiä niin kuin minäkin, mutta miksi he tulivat minua vastaan?? Kysäisin jolta kulta

hänen seuraavan rastinsa koodia – taas aivan eri numero kuin minulla. Kummallista...

Seuraavalla pitkällä välillä ajattelin, että oikeastaan aika hienoa mennä ihan yksin. Paljon nautinnollisempaa kuin porukassa. Toisten vauhdissa pysyminen on aina niin raskasta. Nyt minulla ei ole enää kiire, voin nautiskella...

Parin lyhyen rastivälin jälkeen tulin hakkuuaukealle. Näin televisiokameran ja tiesin, että rastini on aivan edessäni kumpareen takana. Olin ylpeä siitä, että olin tulossa rastille niin ”pahki” ja huusin kameramiehille: ”Voitte kuvata, hymyilen nyt”. Kameramiehet huusivat minulle jotain takaisin, mutta en kuullut, mitä heillä oli asiaa.

Vasta maalissa saatoin arvata, mitä he olivat yrittäneet vastata minulle...

Kilometriä myöhemmin kuulin pusikosta muitten venlojen ääniä. Osuin itse suoraan

omalle rastilleni ja hykertelin, että nyt ainakin pääsin ohi jostakin porukasta. En olekaan enää ihan viimeinen...

Kun lähestyin radallani Simpsiön vuoren huippua, kipusin pitkin las-kettelurinteitä. Näkyvyyttä oli pitkälti, mutta ei vielääkään ketään muita näkyvissä. En antanut asian häiritä, keskitin kaikki voimani kiipe-

ämiseen. Simpsiön vuoren huipulla pysähdyin, pyörin täyden kierroksen ympäri ja tarkistin kunnolla koko maiseman – miten huikea näkymä, vaikka Pohjanmaalla ollaankin!

Maisemien ihailun jälkeen olin tyytyväinen, että parin sadan metrin päässä on edessä juomarasti - saan vähän virvoitusta ja voimia. Mutta kas kummaa, järjestäjät olivat jo lähteneet pois paikalta. Juomapöydät olivat putipuhattat ja Dexal-purkit olivat pöytien alla muovikelmuilla päällystetyissä paketeissa! Olin närkästynyt ja päätin huomauttaa maalissa järjestäjille, että juomarasteja on syytä päivystää viimeiseen suunnistajaan asti...

Käänsin kartastani esille viimeiset rastit ja mitä kummaa... Miten minun radallani voi olla vain 18 rastia, kun olin skreeniltä nähnyt, että Minna Kaupilla oli 21 rastia. Miten ankkuriosuudella voi olla tällainen hajonta???

Tulin vihdoon viimeiselle rastille, tarkistin koodin ja lähdin maaliviitoitukselle. Kyssiläiset huusivat pellon takaa: ”Kaisa, ei se voi olla sinun viimeinen rastisi - kaikki muut ankkurit ovat tulleet tuolta toiselta rastilta”. Palasin heidän mielikseen takaisin rastille ja huusin, että pukissa on koodi 222 ja minun kartassani on se sama 222 – tämä on minun rastini. Köpötellessäni maaliviitoitukselle, kuulin kyssiläisten kyselevän perääni: ”Olikohan Sinulla oikea kartta??”

Vasta silloin minulla rupesi *raksutamaan*...

Juoksin maaliin ja kerroin käyneeni kaikki kartallani olleet rastit. Painoin Emitin tarkistusnamikkaan –TÖÖT– ei kelpaa – väärät rastit!! Järjestäjät tutkivat karttaani ja kertoivat minun juosseen MIESTEN 4. osuuden radan!!!! Vai niin, vai siksi ne kaikki oudot jutut metsässä...

En ollut harmissani. Olin viihtynyt metsässä hyvin ja saanut oivan harjoituksen MM-kisoja varten. Aikaa oli vierähtänyt puoli tuntia tavoitettani kauemmin, mutta mitäs siitä... Ymmärsin kuitenkin sen verran, että pyysin järjestäjiä huolehtimaan, ettei Jukolan viestin joukkue nro 702 saa 4. osuudelle Venlojen karttaa!!

Seurateltalla sain selvityksen myös siihen, miksi kolmannen osuuden viestinviejämme ei ollut ilmestynyt

yhdellekään väliaikarastille. Hän oli saanut MIESTEN 3. osuuden kartan, jossa radan pituus oli melkein 14 km. Hänellä oli parin tunnin juoksun jälkeen ollut vielä 14 rastia jäljellä ja hän oli huolestunut, ehtisikö perille ennen maalin sulkemista. Hän oli onnekseen tavannut metsässä joitakin toimitsijoita ja kysynyt maalin sulkeutumisaikaa. Kun toimitsijat olivat huomanneet, että tytöllä oli miesten radan kartta, he olivat tuoneet tytön autokyydillä maaliin. Hienosti toimittu!

Kertasin seuratelalla toisille reitini ”kummallisuuksia”. He ehkä ajattelivat, että onpa Kaisalla ollut ”pitkät piuhat”, mutta minulla ei ollut metsässä ”tullut pieneen mieleenikään”, että minulla olisi väärä kartta... Miesten neljäs osuus oli pituudeltaan suunnilleen yhtä pitkä

kuin Venlojen ankkuriosuus, joten sekään ei pannut minua ajattelemaan...

Olin oikeastaan tyytyväinen omaan, alkua lukuun ottamatta sangen keskittyneeseen suoritukseeni. Kuka muu kyssiläinen on tullut koskaan ensimmäisenä vaihtoon miesten neljänneltä osuudelta!!

Pari viikkoa Jukolan jälkeen mailasin Virkiä Jukolan toimistoon, kerroin tapahtuneesta ja pyysin joukkueemme osanottomaksun takaisin. Ilmoitus takaisinmaksusta tuli alta puolen tunnin. Järjestäjät olivat varmaan tyytyväisiä, että heidän karttavirheensä oli osunut Kymin Suunnistajien 2-joukkueelle eikä Asikkalan Raikkaalle!

KAISA SNELL

Kuntosuunnistus ja karttakatsaus

Seuran tavoite saada uusia karttoja on toteutunut toivotulla tavalla. Tulevana kesänä on käytettävissä uusia karttoja, joissa on suunnistuksellisesti, hyvä maastopohja, riittävästi luettavaa, polkuja, mäkiä ja kallioita.

Seuralla on uusi Honkalan kartta, jonka nimi on Alhonvuori suurimman kohdan mukaan. Kartta on erittäin hyvä kuntosuunnistajille hiihtourineen ja suhteellisen hyvän näkyvyyden ansiosta. Kartan on uusinnut Hannu Kainlauri hyvällä ammattitaidolla suunnistajan näkökulmasta katsoen. Ohessa näyte viime syksyn Ruskajuoksun yhdestä lenkistä.

Toinen uusi kartta on Mustakorven jatke pohjoiseen päin Valkmusan kartta, joka rajoittuu pohjoisesta Valkmusan kansallispuistoon. Uuden kartan maastopohja on hyvää kangasmaastoa suunnistajan kannalta juoksumaastoa. Kartalla on avokallioita, metsäteitä, jonkin verran soita viheralueineen ja metsä kangasmetsää näkyvyydeltään hyvä. Kartan on uusinnut ja ajantasaistanut tunnetulla hyvällä ammattitaidolla Teuvo Töyrylä, niinhän se oli että, Teuvon kartalla ei voi eksyä niin selviä ne on. Valkmusan kartta on suhteellisen lähellä Kotkaa Siltakylästä vähän pohjoiseen.

Lentokentän kartta Peippolan ympäristöstä valmistuu myös ensi kesän suunnistuksiin suunnitelman mukaisesti. Kartta on käytössä kesän loppupuolella. Seuralla on kaksi uutta karttaa aivan vierekkäin Alhonvuori ja Peippola. Näitä sopivasti yhdistelemällä saadaan tulevaisuudessa yksi suuri kartta esim Ruskajuoksuun.

Edellisten lisäksi ensi kesänä on uusi sprinttikartta Katariina-Puistola alueesta käytettävissä. Katariinan alue on siistitty hienoksi ulkoilualueeksi, joten se on myös hyvä sprinttisuunnistukseen. Kaikki joukolla puistoon suunnistamaan.

Jukola-ryhmä teki sen!

Vuoden 2007 alussa Väyrysen Timo käynnisti KyS:n Jukola-projektin innostamalla kaikkia seuralaisia taitoon, ikään, kuntotasoon tai mihinkään muuhunkaan ominaisuuteen katsomatta harjoittelemaan yhdessä. Kutsun otti vastaan noin kymmenen henkeä. Tavoitteena oli Virkiä-Jukola. Tammikuun alusta maaliskuun loppuun ryhmä kävi yhteislenkillä Karhulan uimahallilta, lenkkien ollessa aluksi n. 30 minuutin pituisia, pidentyen kunnon kasvaessa aina tuntiin asti. Lenkin jälkeen hiettiin pois uimahallin saunassa, uitiin ja kävipä joku uskalias kylmävesialtaassakin. Tietysti saunassa myös parannettiin maailmaa ja varattiin jo Jukolan pahimpia yöosuuksia...

Lenkkeilyn lisäksi yhteisharjoitteluun sisältyi myös muutama hiihtoharjoitus Lentokentän maastossa ja neljät kortteliharjoitukset yhteislähdöillä hajontaradoin maaliskuussa. Huhtikuun alusta lähtien ryhmä osallistui seuran yhteisharjoituksiin ja toukokuun alusta lähtien taitoja hiottiin vielä kuntorasteilla.

Harjoitusten merkitys oli ryhmäläisillä hyvinkin tärkeä, mutta myös haastavaa. Näin kertoo Jukola-ryhmän ankkuri Jukka Matilainen:

"Pahasti lihoihini kyllästyneenä olin aiemmin aloittanut kuntoilun ja olin loppuvuodesta kerennyt ilmoittautua Tukholman maratonille. Olin varmaan kuvitellut, että kaikki maratoonarit ovat hoikkaa poikaa ja siten moisen matkan sätkyttelyllä rasva muuttuisi, hokkus-pokkus, liike-energiaksi. Kun alkutalvesta tuli infoa pappaporukan yhteislenkeistä, niin tietysti innostuin. Kyyti oli meikäläiselle, vanhalle dieselille, hetkittäin tosi kylmää. Matkan pituus ei haitannut, vaan vauhti. Vapaassa pudotuksessa ylimääräiset kympit (kilot siis) auttaa kiihtyvyydessä, vaan ei loppusuoralla, poliisilaitoksen ylämäessä, ennen maalipaikkana toiminutta, pelastavaa uimahallin parkkipaikkaa."

Viidennen osuuden juossut Juhani Tolonen harjoitteli myös harjoituksia varten...

"Valmistautuessa Jukolaan viikkojen kohokohta oli tietenkin torstain yhteislenkit. Harjoitusten kulku oli seuraava. Juoksulenkki kiihtyvällä teholla niin että keuhkot vinkuivat ja sykemittari huusi kuin viimeistä päivää. Tämän jälkeen saunaan uhoamaan, altaaseen kellumaan ja kylmältaan kautta kotiin lihashuoltoon sohvalle venyttelemään. Ulkoilla piti muinakin viikonpäivinä että pysyisi edes jotenkuten 40:sten mukana."

Kun Virkiä-Jukola lähestyi toukokuussa, alkoi joukkueiden alustava kokoaminen. Jukola-ryhmästä "ylennettiin" seuran ykkösjoukkueeseen Väyrysen Timo, Maikkolan Esa ja Kilpisen Mika, joten kyseiset herrat joutuivat luopumaan sen "aidon" Jukola-ryhmän joukkueesta juoksemisesta. Mutta ei hätää, joukkue saatiin kasaan ja vahvistuiksi harjoitteluryhmän ulkopuolelta saatiin kaksi kokenutta kettua: 33 Jukolaa siihen mennessä juossut Nurmiaisen Pekka sekä Ojalan Petri, joka polvivaivoistaan huolimatta suostui tehtävään ja lähti

tavoittelemaan kuudettatoista Jukola-suoritustaan.

Kesäkuun 16. päivä totuus sitten koitti. Aamuvarhaisella nousimme bussiin yhdessä EkSun väen kanssa ja suuntasimme kohti Lapuaa. Linja-automatalla vielä junailtiin KyS:n kakkosjoukkue juoksukelpoiseksi, kun Tampereen vahvistuksemme Tommi Ojala teki miehekkään päätöksen ja lupautui joukkueen ankkuriksi ja allekirjoittanut pitkän flunssatoipilaskauden päätteeksi paljasti ottaneensa kuitenkin vehkeet mukaan, joten viides osuus odotti miestä!

Kisapaikalla Jukola-ryhmän oma joukkue, eli KyS 3 valmistautui kisaan mm. käyttämällä hyväkseen Snellin Kaisan pystyyn panemaa "kisabaaria", jossa oli tarjolla lämmintä juotavaa, maittavia sämpylöitä ja pullaa. Kilpailusuoritus otettiin kuitenkin sen verran vakavasti, että seuran todellinen "kisamakkaravirtuoosi" Hannu Vuorinen jätti kisamakaran ennen suoritusta väliin!

– Hommahan piti ottaa tosissaan, totesi Hannu.

Sitten oli aika lähtölaukauksen ja aloittajat säntäsivät 10,7 km:n avausosuudelle. Jukola-ryhmän viestin aloitti konkari Pekka Nurmiainen, joka totesi maaston olleen selvästi hankalampi kuin edellisellä kerralla vuonna 1980.

– Liekö iän mukanaan tuomalla kankeudella jotakin merkitystä, mietiskeli Pekka.

2 tuntia 18 minuuttia ja sekunnit päälle ja oli aika Ojalan Petrin säännätä maastoon. Petri totesi suorituksen olleen aikamoista taistelua huonon kunnon ja temppuilevien polvien kanssa.

– Rata sinänsä oli mukava eli vaativaa suunnistusta, totesi Petri, jonka osuusaika 10,7 km:n radalla oli 2:16:35.

Suorituksen jälkeiset toimenpiteet Petri totesi yöosuuksille varsin tyypilliseksi.

– Nopeasti pesulle, nukkumaan ilman venyttelyjä ja herääminen muutaman tunnin jälkeen olotilan ollessa kuin tappelun jäljiltä.

Petri lähetti matkaan Jukolan ensikertalaisen Hannu Währnin. Mitenköhän mies on Jukolan välttänytään, sen verran laajaa kokemusta miehellä on.

– Suunnistusta on tullut harrastettua jo pitkään, luki-oikäisestä saakka kuntsareilla. Pitkän matkan hiihtoja, kuten Finlandiaa, Pirkkaa, Pogostaa yms. on takana,

mutta Jukola puuttui kokemuskokoelmasta, totesi Hannu.

Annetaanpa Hannun kertoa kokemuksistaan 13,8 km:n vaativalta yöosuudelta:

"Kisasuoritus sinänsä oli hieno kokemus. Hämyisässä aamuyössä aluksi vaihtopuomilla Petriä odotellessa oli lämmittelyssä tekemistä. Siellä oli ihan oikeasti kylmä. Ja sitten matkaan, mitään selvää kuvaa vauhdinjoasta ja jaksamisesta ei ollut. Eka rasti aikamoisessa rinteessä...pirusti on samantaisia mahdollisia rastinpaikkoja. Kartanluku sujuu hyvin. Kuitenkin vedän lievästi oikealta ohi. Rastin takana olevalta kuntoradalta johtaa pieni polku melkein rastille, helppoa! Seuraavaksi iskee mieleen missäs kaikki muut ovat. Näköjään viestin tässä vaiheessa 3-osuudella on jo niin paljon eroja, että saan tehdä töitä ihan omassa rauhassa, ja teen tarkkaa työtä. Selviä uria on jo maastossa valmiina. Porukat löytävät kasaan vasta Simpsiön takarinteen alapuolella olevilla hajontarasteilla. Rata tekee loppuosallaan lähes 'kahdeksikon' ja saavutaan samaan paikkaan josta on jo kerran menty toiseen suuntaan. Mitään isompaa käpyä ei ole käynyt...jalatkin tuntuvat vielä jaksavan. Toiseksi viimeinen rasti...vaikuttaa pahalta, mis-sähän se kivi on? Hetken hätäntyminen, kartasta kuitenkin löytyy paikka, selvä jyrkänne siitä suunta ja suoraan rastille. Tulee varsinainen hyvänolon tunne, homma on jo selvitetty, vain viimeinen yleisörasti puuttuu. Otan keskimmäisen, niin-kuin kisaohjelmassa 3-osuudelta palaaville on merkitty. Kartta Antille ja aika makealta tuntuu, pitkä aamuyö on takana. Sitten Emit-purkuun, piippaa...mitä helvettiä. Minut ohjataan itkumuurille, syy: olen leimannut väärin viimeisellä rastilla. Mielessä käy koko 'sielunvihollisten' valikoima, pilasinko koko joukkueen suorituksen? Ei voi olla minun vika, jos kartassa ja kisaohjelmassa on viimeisenä eri rastit. Jäi jurppimaan. Seuraavana aamuna kuitenkin käy helpotus: Kyssin 3-joukkue on netissä tuloluettelossa eikä tullut hylsyä."

*Mielessä
käy koko
'sielunvihollisten'
valikoima, pilasinko
koko joukkueen
suorituksen?*

2 tunnin, 49 minuutin ja 31 sekunnin koke-musta rikkaampana Währnin Hannu luovutti seuraavan osuuden kartan Antti Niemelle. Anttia ei saanut haastatteluun kiinni, joten tyydytään tässä toteamaan, että Antti hoiti osuutensa mainiosti, nostaen joukkueen sijoitusta 43 sijaa ja voittaen allekirjoittaneen noin minuutilla...!

Sitten olikin viidennen osuuden vuoro ja Tolosen Juhani. Juhani starttasi kolman-teentoista Jukolaansa. Ensimmäisen Jussi juoksi Sipoossa 1995, joten Lyseon Lukion matematiikan mukaan Jussi putki on ollut katkeamaton!

– Polvileikkauksen varjolla kinuttu viides osuus oli mieluinen, varsinkin kun "tiedustelu" toimi hyvin Snellin Kaisan ansiosta... Suunnistus meni hyvin lukuun ottamatta takarinteen "kumparepuistoa", josta ei ottanut Jukolan Jussikaan selvää. Juoksu oli ala-arvoista johtuen polvikierukasta, joka vaelteli lumpion alla. Vaelluksen jälkeen maistui sauna karhun kuvalla varustettu alumii-

nipurkki kädessä ja ruotsalaisten hassuttelua seuraten, totesi omasta tahdosta tähän kunniatehtävään itsensä pakottanut Tolosen Juhani.

Juhanin tullessa osuudeltaan vaihto oli jo sulkeutunut, eli Vuorisen Hannu oli startannut kuudennelle osuudelleen hyvin monen muun kanssa...

– Yhteislähdössä oli kyllä liikaakin porukkaa, sillä alkumatka meni ihan köpöttelyksi. Taisi olla toka rasti, jota en meinannut löytää millään. Siellä oli Ojalan Sauli, Valjuksen Tumpi ja vaikka ketä, joilta kyselin ja peesailin..., totesi Hannu, joka tykitti 10 km:n osuuden alle kahteen tuntiin.

Samaisessa yhteislähdössä ankkurisuudelle starttasi Matilaisen Jukka, jonka viimeistelyharjoitus kisaviikon aikana hakee vertaistaan...

"Tasan viikkoa ennen Jukolaa oli Tukholman maratooni. Ylipainoiselle, mutta onneksi sentään edes siedettävästi treenanneelle matka taittui, kuin vanhalla dieselillä. Kiihtyvyyttä ja nopeutta ei ole, vaan hölkötellä jaksaa, kunnes nälkä tulee. Maali ja kotimatka hämmötkin 5 tuntia startin jälkeen. Kisaviikon herkistely tarkoitti sitten juntturissa olevien pohkeitten kanssa pelkkää lepoa. Ensimmäisinä aamuina portaita alaspäin pääsy vaati mielikuvitusta. Kävin kyllä taapertamassa kuntsarit, en muuta."

Ensikertalaisena Jukolaan ja heti ankkurisuudelle lähtenyt Jukka suoriutui tehtävästään, eli 15 km:n osuudesta aikaan 3 tuntia 39 minuuttia eikä yhtään sekuntia päälle.

– Itselle asetetut minimivoitteet täyttyivät, kun rastit jotenkuten löytyi ja maaliin pääsin.

Loppu hyvin, kaikki hyvin. Joukkueelle hyväksytty suoritus, sijoituksena 1059 ja kaikki juoksijat montaa kokemusta rikkaampana.

Ja jos kipinä ei ollut vielä syttynyt, niin nyt syttyi:

– Kyllä vaan, Tampereen Jukolaan, jos polvet kestävät, toteaa Hannu Währn.

– Tampere kiinnostaa ja ykkösosuus, paljastaa puolestaan Vuorisen Hannu.

– Jo vain, tavoitteena on ensi kesään mennessä muuttaa liike-energiaksi 10 kg nykyistä vararavintoa, lupaa Matilaisen Jukka.

Tolosen Juhanilla on salainen ase.

– "Äijäjoogasta" haetaan henkistä herkkyyttä ja kimmoisia muskeleita ja työkalureiden kanssa lentistä pelaten haetaan ponnistusvoimaa kivien ja kantojen varalle.

Nurmiaisen Pekka tähtää Tampereella 35. Jukola-suoritukseensa.

Juttu onkin hyvä päättää toisen Jukola-konkarin, Petri Ojalan viestiin teille kaikille, jotka ette vielä ole tarttuneet "Jukola-syöttiin":

– Jukolassa kilpailu on vain yksi osa tapahtumaa; vähemmän hampaat irvessä harrastaville se on myös loistava sosiaalinen tapahtuma (mukavia ihmisiä, kiireetöntä olemista), ulkoilutapahtuma (monille varmasti vuoden ainoa yö teltassa) sekä tavoite (suurimmalle osalle varmasti vuoden pisin suunnistussuoritus). Ehdottomasti kokemisen arvoinen tapahtuma!

Mitäpä tähän lisäämään. Muuta kuin, että kaikki mukaan Jukola-ryhmän harjoituksiin ja katse kohti Tampereen Jukolaa. Yöosuus varataan jo...

JYRKI METSOLA

